

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5028/2020
03.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ (правног следбеника тужиље сада пок. ВВ), обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Рабреновић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., (правног следбеника туженог сада пок. ДД), чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1801/20 од 13.05.2020. године, у седници већа одржаној 03.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1801/20 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1801/20 од 13.05.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду П 1960/18 од 20.11.2019. године, у ставовима првом и трећем изреке, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да помери постојећу жичану ограду (означену црвеном дебелом линијом на прегледној скици вештачења судског вештака Милана Туцовића од 22.04.2017. године, а која чини саставни део ове пресуде) на катастарску линију између кат. парцеле .../... и .../..., са једне стране и кат.парцеле бр. .../... и .../..., са друге стране (означене зеленом дебелом линијом на прегледној скици вештачења судског вештака Милана Туцовића од 22.04.2017. године, која чини саставни део ове пресуде) и то у тачки 6 од које почиње кат.парц. .../... и да исту помери за 1,45м у дужини од 11,29 м до тачке 7, да помери за 2,82м у дужини од 10,07м до тачке 8, да помери за 5,23м у дужини од 14,01м до тачке 9, да помери за 10,04м у дужини од 12,09м до тачке 10, да помери за 13,74м (12,09м + 1,75м), тако да постојећу ограду постави од тачке 10 на кат. линији између кат.парц. .../... и .../..., у ширини од 1,75м до тачке Ђ (преломне кат.тачке), у ширини од 12,09м до тачке Д (преломне кат. тачке), у дужини од 46,84м до тачке Г (преломна кат.тачка), те су обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 166.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате, док је захтев туженог за исплату законске затезне камате на трошкове

парничног поступка за период од пресуђења до наступања услова за извршење одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и четвртном изреке, којима је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да тужени помери постојећу жичану ограду ограду (означену црвеном дебелим линијом на прегледној скици вешачења судског вештака Милана Туцовића од 22.04.2017. године, а која чини саставни део ове пресуде) на катастарску линију између кат. парцеле .../... и .../..., са једне стране и кат.парцеле бр. .../... и .../..., са друге стране (означене зеленом дебелим линијом на прегледној скици вешачења судског вештака Милана Туцовића од 22.04.2017. године, која чини саставни део ове пресуде), и то у тачки 1 (до улице ... на кат.линији кат.парц. .../...) да помери 2,57м у дужини од 23,36 м до тачке 7, да помери за 2,82м у дужини од 10,07м до тачке 8, да помери за 5,23м у дужини од 14,01м до тачке 9, да помери за 10,04м у дужини од 12,09м до тачке 2 (до зидане гараже), да помери за 1,40м у дужини 20,16м до тачке 3 (до шупе за сено), да помери за 1,20м у дужини од 5,11м до тачке 4 (до преломне тачке б) да помери за 0,72м у дужини од 5,80м до тачке 5 (до преломне тачке в), да помери за 0,44м у дужини од 7,28м до тачке 6 (до преломне кат.тачке г) од које почиње кат.пар. .../... те да се овласте тужиоци да извршење ове радње повере другом лицу или да је учине сами на трошак туженог, осим дела бетонске ограде у дужини од 32,96м од тачке 1 према тачки 3, за коју би се овластио тужилац АА да је о свом трошку помери на кат.линију од тачке а) према тачки б) у дужини од 32,96м и одбијен захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка, због којих се ревизија може изјавити, се наводима ревизије одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је уписан у ЛН бр. ... КО ... као носилац права својине на кат.парц. .../..., укупне површине 20 ари и 39 м² (пољопривредно земљиште „...“, земљиште под зградом - објектом, површине 96 м², земљиште под зградом- објектом површине 1 а и 30 м² и воћњак III класе површине 18 а и 13 м²) на којој се налази породична стамбена зграда и помоћна зграда-објекат, изграђена без одобрења за градњу, чији власник, односно држалац није утврђен.

У листу непокретности бр. ... КО ... тужилац АА је уписан као носилац права коришћења са уделом од 1/3, а сада пок. ВВ као носилац права коришћења са уделом од 2/3 на кат.парц. .../..., укупне површине 17 ари и 11 м² (државна својина, градско-грађевинско земљиште, улица ... бр. .../..., земљиште под зградом- објектом, површине

89 м² и воћњак III класе површине 16 а и 22 м²), на којој се налази породична стамбена зграда - објекат изграђен без одобрења за градњу у приватној својини, а као држалац је евидентирана сада пок. ВВ.

Наведене кат.парцеле .../... и .../... граниче се са кат.парц. .../..., површине 15 ари и 74 м² и кат. парц. .../... (градска -грађевинска земљишта), на којима је као корисник са обимом удела 1/1 уписан правни претходник туженог ДД.

У поступку ради уређења међе, по предлогу тужиоца АА и сада пок. ВВ против туженог сада пок. ДД, решењем од 20.06.2002. године АА и ВВ су упућени на парницу ради доказивања јачег права на спорној међашкој површини између кат.парц. бр. .../... и кат.парц. .../... у њиховом власништву и кат.парц. бр. .../... и кат.парц. .../... чији је корисник био сада пок. ДД.

Правноснажним решењем од 08.01.2009. године, иза смрти пок. ДД, преминулог 27.05.2006. године, право власништва на кући на кат.парц. .../..., са правом коришћења те кат.парцеле и на кат.парц. бр. .../... је наследио његов син, овде тужени ГГ.

Правноснажним решењем од 06.07.2015. године, иза смрти пок. ВВ, преминуле 06.08.2013. године, право коришћења са уделом од 2/3 на кат.парц. бр. .../... и право државине са 2/3 удела на породичној стамбеној згради наследио је ББ, њен син.

Из налаза и мишљења судског вештака геодетске струке утврђено је да у односу на катастарску линију постоји заузеће парцела тужилаца бр. .../... и део .../... КО ... у корист парцела туженог, у укупној површини заузећа од 400 м², гледано до постојеће ограде (ограда на скици вештака означена је црвеном дебелом линијом, а катастарска линија је означена дебелом зеленом линијом), те да би се ограда могла померити у тачки 1 за 2,50 м, у тачки 2 до зидане гараже 1,40 м, у тачки 3 - 1,20 м, у тачки 4 до преломне кат.тачке В - 0,44 м, у тачки 6 до преломне кат. тачке Г- 1,45 м, у тачки 7 - 2,82 м, у тачки 8 - 5,23 м, у тачки 9 - 10,04м и у тачки 10 до кат.тачки Ђ и Д у дужини 1,75 м + 12,09 м (приказаним у прегледној скици вештака Милана Туцовића од 22.04.2017. године). При том, заузеће под објектом на штету кат. парц. .../..., чији је власник тужилац АА, је минимално и износи 0,41 м, а које заузеће се занемарује, јер у техничком смислу не прелази границу од 0,5 м², па се сматра да не постоји заузеће и таква величина се не уписује у ЛН, што значи да предметни објекат не прелази у парцелу тужиоца АА. Детаљним прегледом старих архивских планова, судски вештак је утврдио да не постоји разлика између старих аналогних планова и сада важећих дигиталних планова.

Из исказа тужилаца, нарочито исказа тужиоца АА и исказа сведока ЂЂ утврђено је да су међну линију између кат.парцела тужилаца и кат.парцела туженог утврдили правни претходници тужилаца и туженог и то још 1955. године, када је постављена и ограда, што произлази и из исказа туженог. Од тог тренутка правни претходници тужилаца и туженог на постављеној међној линији су мењали ограде које су представљале границу између њихових парцела и то тако што је прво постојала жичана ограда, затим је на једном делу жичане ограде подигнута дрвена ограда (коју је подигао отац туженог), потом је на једном делу дрвене ограде тужилац подигао бетонску ограду, а коју је на крају тужени уклонио, тј.и дрвену и жичану ограду

уклонио и поставио нову жичану ограду, а што је све рађено на истом месту, односно на месту старе жичане ограде, уз коју су биле посађене воћке и друго растиње.

На овако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд, применом материјалног права из члана 929. Српског грађанског законика из 1844. године оценио правилном одлуку првостепеног суда којом је тужбени захтев управљен на измештање ограде са заузетог дела кат.парц. .../... КО ... одбијен, као неоснован а у преосталом делу првостепену преусуду преиначио и одбио као неоснован захтев тужиоца за измештање ограде са заузетог дела кат.парц. .../... .

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Тужени је преко својих правних претходника, а и лично у државини заузетог дела ових кат. парцела још од 1955. године, и то у савесној државини, јер су његови правни претходници са правним претходницима тужилаца постављањем ограде утврдили међну линију између међусобних парцела, па су правни претходник туженог и тужени основано сматрали да држе свој део кат. парцела .../.. и .../... . Од постављања ограде, кат.парцеле странака се користе на исти начин, без померања ограде, јер је према утврђеном чињеничном стању мењан само изглед ограде, утолико што је ограда прво била жичана, па дрвена, па бетонска и коначно жичана.

Самим тим је од 1955. године до 1979. године протекао рок од 24 године за стицање права својине туженог одржајем на делу кат. парц. .../... прописан параграфом 929. Српског грађанског законика, који се у конкретном случају примењује на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06. априла 1941. године и за време непријатељске окупације.

Супротно наводима ревизије, исти рок се примењује и код оцене испуњености услова за стицање права својине туженог одржајем на делу кат.парц. .../..., јер је та парцела била у приватној својини правних претходника тужилаца, а не у друштвеној својини, све до 1985. године када је донета Одлука Града Београда о одређивању градског грађевинског земљишта („Службени лист Града Београда“ бр. 30, од 31.12.1985. године), на шта указује и чињеница да је на тој парцели у смислу члана 24. и 26. Закона о грађевинском земљишту укњижено право коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту у корист тужиоца АА са 1/3 и сада пок. ВВ са 2/3 идеалног дела.

Дакле, правни претходници туженог су били у мирној и несметаној савесној државини заузетог дела кат.парц. .../... од 1955. године, а рок за стицање права својине на тој непокретности одржајем је протекао 1979. године, пре доношења Одлуке Града Београда о одређивању градског грађевинског земљишта и пре доношења Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ", бр. 6/80 од 8. фебруара 1980. године), према ком се на ствари у друштвеној својини није могло стећи право својине одржајем.

Код утврђене чињенице да су међну линију између парцела странака утврдили правни претходници тужилаца и туженог и на њој поставили ограду још 1955. године, да се од тада парцеле користе на исти начин, односно да осим што је мењан изглед

ограде није померано и њено место, нису основани наводи ревизије којима се оспорава савесност туженог као држаоца дела парцеле која је у власништву тужилаца, нити је на другачију одлуку о тужбеном захтеву од утицаја околност што се тужилац АА од 1969. године до 2008. године налазио у иностранству. С тога су неосновани наводи ревизије да је у конкретном случају за оцену стицања права својине одржајем у корист туженог требало применити рок из параграфа 932. Српског грађанског законика.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде. Одлука о тужбеном је донета правилном применом материјалног права, за коју су дати довољни и јасни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд. У ревизији се понављају наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе странака који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби. У преосталом делу ревизија оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и ставља примедбе на оцену доказа из члана 8. ЗПП, због чега се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић